

Caspar Hauser

Én nem tudom ki küldött e világba
a tömlöc jó volt vaknak lenni jó
most bámulok a menny hideg falára
túl messzi túl kék és túl szétfolyó

én nem tudom ki száműzött e földre
ki parancsolt reám szüless meg élj
bemaszatol a rétek nyári zöldje
cukorsziruppal émelyít a tél

én nem tudom mindez miért mivégre
az alkony-dráma és a virradat
komédiája minden napja éje
e létnek mely mindegyre egy marad

a tömlöc jó volt vaknak lenni jó volt
én nem tudom ki volt ki engemet
kiragadott a semmiből a jóból
hogy árnyak közt mulandó árny legyek

(A [Kormos István és Baka István versei](#) című kötetből.)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)